

LA NOVETAT DE LA NOSTRA VIDA ÉS JESÚS

per M. TERESA BATALLÉ I POU,
monja de Sant Pere de les Puel·les

També Jesús avui ens fa aquesta pregunta: «I vosaltres, qui dieu que sóc jo?». No ens pregunta perquè ens pronunciem sobre la seva identitat, sinó perquè revisem la nostra relació amb ell. Què li podem respondre? ¿Coneixem cada vegada millor Jesús o el tenim tancat en els nostres vells esquemes de sempre? ¿Som comunitats vives, interessades en posar Jesús en el centre de la nostra vida i de les nostres activitats, o vivim estancats en la rutina i la mediocritat? ¿Creiem en la seva força renovadora? ¿Sabem ser testimonis del misteri de l'esperança que portem dins nostre?

Jesús, tu ets el Fill del Déu viu, tu ets el Messies, el gran regal del Pare. Sols tu tens paraules de vida eterna. Ens has regalat la teva amistat. Ens has deixat la teva pau.

Cada un de nosaltres ens hem de posar davant de Jesús, deixar-nos mirar directament per ell. Escoltar des del fons del nostre ésser les seves paraules: ¿qui sóc jo realment per a vosaltres? A aquesta pregunta es respon amb la vida més que amb paraules sublimes.

Produeix tristesa observar l'actitud de sectors catòlics que tenen una obsessió per conservar la fe com un dipòsit de doctrines que s'ha de saber defensar contra l'asil de noves ideologies i corrents.

Abans que res, els cristians hem de preocupar-nos de revifar la nostre adhesió profunda a la persona de Jesucrist i respondre: tu ets el Messies, el Fill del Déu viu; i que Jesús ens pugui dir de nou com a Pere: és el Pare que t'ho ha revelat i benaurada tu, perquè t'has obert a aquesta llum que el Pare ha posat en tu.

La fe cristiana va néixer quan unes dones i uns homes es van trobar amb Crist i experimentaren l'aproximació de Déu. Aquest trobament va donar sentit de nou en les seves vides, van posar en Crist totes les seves esperances de salvació.

Cada un ha de viure la seva experiència i fer nostra la fe primera d'aquells deixebles. Jesús ens interpel·la sobre la nostra fe i la nostra vida. En qui crec? Des d'on oriento la meva existència?

La novetat de la nostra vida és Jesús, és el que l'Església i el món actual necessita. Per créixer en la fe no n'hi ha prou amb llegir llibres i temes religiosos, ni escoltar paraules i discursos. L'important és saber escoltar, com Pere, el que ens revela interiorment, no quelcom de carn i ossos, sinó el Pare que està en el cel i el fons de nosaltres mateixos.

Escoltar Déu és sempre un do, quelcom que se'ns regala gratuïtament; però, al mateix temps, ha de ser acollit i preparat per nosaltres.

Jesús sempre desconcerta a qui s'acosta a ell d'una manera oberta i sincera, sempre és diferent del que esperàvem, trenca esquemes i ens empeny a una vida nova. Quan més sembla que el coneixem, més ens adonem que tot just comencem a descobrir-lo.

Seguir Jesús és avançar sempre, no instal·lar-se mai, créixer, construir, crear. La seva tendresa ens fa veure la nostra pobresa i les nostres mil esclavituds.

A Jesús l'anirem coneixent a mida que ens anem donant, seguint humilment els seus passos, obrint-nos amb ell al Pare, actualitzar els seus gestos d'amor, mirar la vida amb els seus ulls, compartir el seu destí dolorós, esperar la seva resurrecció.

Se'ns dubte, saber pregar tantes vegades com calgui des del fons del nostre cor: «Crec, Senyor, ajuda la meva incredulitat».